

บทที่ ๕

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง เรื่อง ความคิดเห็นของเกษตรกรต่อการผลิตข้าวโพดลูกผสมและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ในจังหวัดกำแพงเพชร ผู้วิจัยได้นำเสนอในประเด็นสำคัญโดยจำแนกเป็น 3 ส่วน คือ สรุปการวิจัย อกบประมาณ และข้อเสนอแนะ โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร ศึกษาความรู้พื้นฐานของเกษตรกรเกี่ยวกับการปลูกข้าวโพด ศึกษาความคิดเห็นของเกษตรกรเกี่ยวกับการผลิตข้าวโพดลูกผสมและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ในด้าน เงื่อนไขข้อตกลงในการผลิตและการรับซื้อคืน เงื่อนไขในการลงทุนการผลิตวิธีการส่งเสริม รูปแบบการส่งเสริม และประเภทการส่งเสริม ความเป็นประਯชน์ของการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดลูกผสมและการผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เปรียบเทียบความคิดเห็นของเกษตรกรผลิตข้าวโพดลูกผสมและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดลูกผสมและการผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ เกษตรกรที่เป็นสมาชิกในการเข้าร่วมโครงการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดลูกผสมในฤดูกาลผลิตปี 2549/2550 ของบริษัทเอกชนที่ทำการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดลูกผสมและเกษตรกรที่ผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ในจังหวัดกำแพงเพชร โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่มและเป็นเกษตรกรจาก อำเภอเมืองกำแพงเพชร อำเภอพวนกระต่าย อำเภอคลองขุน และอำเภอสามง่าม จำนวน 65 ราย ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างละ 200 ราย แล้วนำมาสู่มตัวอย่างแบบง่าย โดยการจับฉลากหรือyle ของประชาชนแต่ละอำเภอ สำรวจครอบคลุมตัวอย่างที่จะทำการวิจัย คำนวณ โดยใช้สูตรของ Yamane, 1973: 725-727 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างละ 200 ราย ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างประกอบด้วยคำถามปลายเปิดและคำถามปิด ได้ทำการทดสอบแบบสัมภาษณ์ (pre – test) กับเกษตรกรที่เป็นสมาชิกโครงการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดลูกผสมที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 ราย และนำมาระยะห่าง

หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยวิธีของครอนบาก - อัลฟ่า (Cronbach's alpha) โดยมีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.9721 ในประเด็นข้อตกลงและเงื่อนไขการเข้าร่วมโครงการผลิตเม็ดพันธุ์ข้าวโพดลูกผสม และปรับปรุงแก้ไขก่อนจัดทำแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ แล้วจึงนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาไว้ซึ่ง จำนวนนักวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าความถี่ค่าร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t - test

1.3 ผลการวิจัย

1.3.1 สภาพทางสังคม เกษตรกรผลิตข้าวโพดลูกผสมส่วนใหญ่เป็นเพศชายอายุเฉลี่ย 48.97 ปี ส่วนใหญ่สมรส จบการศึกษาประถมศึกษา จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.45 คน ระยะเวลาการเข้าเป็นสมาชิกโครงการเฉลี่ย 6.07 ปี มีประสบการณ์ในการผลิตเม็ดพันธุ์ข้าวโพดเฉลี่ย 7.15 ปี

สำหรับเกษตรกรที่ผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่เป็นเพศชายอายุเฉลี่ย 45.25 ปี ส่วนใหญ่สมรส จบการศึกษาประถมศึกษา จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.53 คน ระยะเวลาการเข้าเป็นสมาชิกโครงการเฉลี่ย 4.53 ปี มีประสบการณ์ในการผลิตเม็ดพันธุ์ข้าวโพดเฉลี่ย 14.29 ปี

1.3.2 สภาพทางเศรษฐกิจ เกษตรกรผลิตข้าวโพดลูกผสม มีขนาดพื้นที่ในการผลิตข้าวโพดเฉลี่ย 10.18 ไร่ เป็นพื้นที่ไร่ของตนเองเฉลี่ย 7.86 ไร่ เป็นพื้นที่ไร่เช่าของผู้อื่น 2.33 ไร่ ค่าเช่าพื้นที่ผลิตเฉลี่ย 269.61 บาท จำนวนแรงงานที่ใช้ในการผลิตข้าวโพดเฉลี่ย 14.84 คน มีแรงงานในครัวเรือนเฉลี่ย 1.95 คน เป็นแรงงานข้างนอกเฉลี่ย 12.89 คน แหล่งเงินทุนในการผลิตข้าวโพดส่วนใหญ่ใช้สินเชื่อจากบริษัทหรือเงินกู้นอกระบบ เงินทุนส่วนตัว ภู่จาก(ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร) ธ.ก.ส. มีเครื่องจักรเครื่องมือที่ใช้ในการผลิต ประกอบด้วย รถไถ เครื่องปอกถุง เครื่องใส่ปุ๋ย เครื่องพ่นสารเคมี และเครื่องทำรุน สำหรับเกษตรกรที่ไม่มีเครื่องจักรเครื่องมือเป็นของตนเอง หรือมีไม่ครบ ก็จะใช้วิธีข้างเกษตรกรรายอื่นที่ทำงานของตนเองเสร็จแล้วให้เข้ามาดำเนินการให้ ผลผลิตที่ได้ทั้งหมดเฉลี่ย 6,671.56 กิโลกรัม ราคาเฉลี่ย 8.26 บาท/กิโลกรัม รายได้จากการจำหน่ายข้าวโพดเฉลี่ย 52,743.67 บาท

สำหรับเกษตรกรที่ผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์มีขนาดพื้นที่ในการผลิตข้าวโพดเฉลี่ย 21.57 ไร่ เป็นพื้นที่ไร่ของตนเองเฉลี่ย 17.23 ไร่ เป็นพื้นที่ไร่เช่าของผู้อื่น 4.22 ไร่ ค่าเช่าพื้นที่ผลิตเฉลี่ย 355 บาท จำนวนแรงงานที่ใช้ในการผลิตข้าวโพดเฉลี่ย 15.60 คน มีแรงงานในครัวเรือนเฉลี่ย 2.85 คน เป็นแรงงานข้างนอกเฉลี่ย 12.81 คน แหล่งเงินทุนในการผลิตข้าวโพดส่วนใหญ่ใช้สินเชื่อจากบริษัทหรือเงินกู้นอกระบบ เงินทุนส่วนตัว ภู่จาก ธ.ก.ส. มีเครื่องจักรเครื่องมือที่ใช้ในการผลิต ประกอบด้วย รถไถ เครื่องปอกถุง เครื่องใส่ปุ๋ย เครื่องพ่นสารเคมี และเครื่องทำ

รุ่น สำหรับเกษตรกรที่ไม่มีเครื่องจักรเครื่องมือเป็นของตนเอง หรือมีไม่ครบ ก็จะใช้วิธีจ้าง เกษตรกรรายอื่นที่ทำงานของตนเองเสร็จแล้วให้เข้ามาดำเนินการให้ ผลผลิตที่ได้ทั้งหมดเฉลี่ย 16,739 กิโลกรัม ราคาเฉลี่ย 6.11 บาท/กิโลกรัม รายได้จากการจำหน่ายข้าวโพดเฉลี่ย 103,476 บาท

1.3.3 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการปลูกข้าวโพด จากคำ丹มความรู้พื้นฐาน ทั้ง 16 ประเด็น พบว่าเกษตรกรผลิตข้าวโพดลูกผสมตอบถูกมากที่สุดหรือมีความรู้ในเรื่องนี้มาก คือ การใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 รองพื้นอัตรา 50 กิโลกรัม/ไร่ หลังปลูก 25-30 วันและการออกดอกคือ การดึงช่อออกเกสรตัวผู้ของต้นข้าวโพดในแต่ตัวเมียออก(ตอบถูกร้อยละ 90 เท่ากัน) จำนวนตอบถูก น้อยที่สุดคือ ความมีการฉีดพ่นสารเคมีกำจัดแมลงทุก 15 วัน (ตอบถูกร้อยละ 41.5)

สำหรับเกษตรกรที่ผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ พบว่าเป็นผู้มีความรู้ในเรื่องมาก ได้แก่ การดึงช่อออกเกสรตัวผู้ของต้นข้าวโพดในแต่ตัวเมียออก (ตอบถูกร้อยละ 90) และจำนวน ตอบถูกน้อยที่สุดคือ ความมีการฉีดพ่นสารเคมีกำจัดแมลงทุก 15 วัน (ตอบถูกร้อยละ 41.5)

1.3.4 เงื่อนไขด้านข้อตกลงในการผลิตและรับซื้อข้าวโพด เกษตรกรผลิตข้าวโพด ลูกผสมเห็นด้วยในการพร้อมกับข้อตกลงและเงื่อนไขการครั้งนี้ในระดับปานกลาง โดยมีรายละเอียด ของความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ ดังนี้คือ เห็นด้วยมากในด้านการรับซื้อ เห็นด้วยปานกลางด้าน การปลูก ด้านการดูแลรักษา ด้านการเก็บเกี่ยว

สำหรับเกษตรกรที่ผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เห็นด้วยในการพร้อมกับข้อตกลงและ เงื่อนไขการเข้าร่วมโครงการครั้งนี้ในระดับปานกลาง โดยมีรายละเอียดของความคิดเห็นใน ประเด็นต่างๆ ดังนี้คือ เห็นด้วยมากในด้านการรับซื้อคืนและด้านการเก็บเกี่ยว เห็นด้วยปานกลาง ด้านการดูแลรักษา และด้านการปลูก

1.3.5 เงื่อนไขด้านการลงทุนการผลิตปี 2549/50 เปรียบเทียบกับปีการผลิตปี 2548/49 เกษตรกรผลิตข้าวโพดลูกผสมเห็นด้วยในการพร้อมกับเงื่อนไขด้านการลงทุนการผลิตปี 2548/49 มากกว่าเดิมเมื่อเปรียบเทียบกับปีการผลิต 2548/49 โดยมีรายละเอียดของความคิดเห็นใน ประเด็นต่างๆ ดังนี้คือ ลงทุนมากกว่าเดิมด้านค่าเครื่ยมดิน ค่าแรงงานการปลูก ค่าปุ๋ยเคมี ค่า สารเคมีและสารกำจัดวัชพืช ค่าเช่าพื้นที่การผลิต ต้นทุนสุทธิต่อไร่ และกำไรสุทธิต่อไร่ลงทุนเท่า เดิมด้านค่าเมล็ดพันธุ์ ค่าแรงงานหัววันปุ๋ย ค่ากำจัดพันธุ์ปัน ค่าอุดดอก ค่าเก็บเกี่ยว ค่านส่ง และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่

สำหรับเกษตรกรที่ผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เห็นด้วยในการพร้อมลงทุนมากกว่าเดิม ด้านค่าแรงงานการปลูก ค่าปุ๋ยเคมี ค่าสารเคมีและสารกำจัดวัชพืช ค่านส่ง ค่าเช่าพื้นที่การผลิต

ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ต้นทุนสูงชิดต่อไร่ และกำไรสูงชิดต่อไร่ ลงทุนเท่าเดิมค้านค่าเม็ดพันธุ์ ค่าแรงงานหัวงานปีบ ค่ากำจัดพันธุ์ป่น ค่าดอดดอตอก ค่าเก็บเกี่ยว

1.3.6 วิธีการส่งเสริม

เกษตรกรผลิตข้าวโพดลูกผสมเห็นด้วยกับภาพรวมวิธีการส่งเสริมในระดับ
เหมาะสมมาก โดยมีรายละเอียดความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ ดังนี้ เหมาะสมมากในการส่งเสริม
แบบกลุ่ม การส่งเสริมมวลชน และเหมาะสมปานกลางในการส่งเสริมรายบุคคล

สำหรับเกษตรกรที่ผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เห็นด้วยในภาพรวมวิธีการส่งเสริมในระดับ
เหมาะสมมาก โดยมีรายละเอียดความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ ดังนี้ เหมาะสมมากในประเด็นการ
ส่งเสริมแบบมวลชน และการส่งเสริมแบบกลุ่ม เหมาะสมปานกลาง คือ การส่งเสริมรายบุคคล

1.3.7 รูปแบบการส่งเสริม

เกษตรกรผลิตข้าวโพดลูกผสมเห็นด้วยกับภาพรวมรูปแบบการส่งเสริมใน
ระดับเหมาะสมปานกลาง โดยมีรายละเอียดความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ ดังนี้ เหมาะสมมากในการ
ใช้รูปแบบการส่งเสริมการเกษตรเป็นหลัก และการส่งเสริมโดยใช้สื่อเป็นคำพูด เหมาะสมปาน
กลางคือ การส่งเสริมโดยใช้สื่อประเภทภาพและเสียง การส่งเสริมโดยใช้สื่อประเภทสื่อสิ่งพิมพ์
และการส่งเสริมโดยใช้สื่อประเภทกิจกรรม

สำหรับเกษตรกรที่ผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เห็นด้วยในภาพรวมรูปแบบการ
ส่งเสริมในระดับเหมาะสมมาก โดยมีรายละเอียดความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ ดังนี้ เหมาะสม
มากในการใช้รูปแบบการส่งเสริมการเกษตรเป็นหลัก การส่งเสริมโดยใช้สื่อเป็นคำพูด การ
ส่งเสริมโดยใช้สื่อประเภทกิจกรรม และการส่งเสริมโดยใช้สื่อประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ เหมาะสมปาน
กลางคือ การส่งเสริมโดยใช้สื่อประเภทภาพและเสียง

1.3.8 ความเป็นประโยชน์ของข้าวโพดลูกผสมและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

เกษตรกรผลิตข้าวโพดลูกผสมเห็นด้วยกับภาพรวมของความเป็นประโยชน์
ของข้าวโพดลูกผสมในระดับเป็นประโยชน์มาก โดยมีรายละเอียดความคิดเห็นมากในประเด็น
ต่างๆ ดังนี้ เป็นประโยชน์มากทำให้สมาชิกมีมาตรฐานการดำรงชีวิตดีขึ้น ทำให้สมาชิกมีแหล่งรับ
ซื้อผลผลิตที่แน่นอน ทำให้สมาชิกมีการวางแผนการจัดการผลิตอย่างเป็นระบบมากขึ้น ทำให้มี
หลักประกันอาชีพมีความมั่นคง ทำให้สมาชิกมีเทคโนโลยีการผลิตเม็ดพันธุ์เพิ่มขึ้น ทำให้
สมาชิกได้รับปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพ ทำให้สมาชิกมีรายได้เพิ่มขึ้น ทำให้สมาชิกอยู่ในระเบียบ
วินัยมากขึ้น และ ทำให้สมาชิกใช้เงินสดในการลงทุนเพาะปลูกลดลงเนื่องจากบริษัทฯ ให้สินเชื่อ
บางส่วน เป็นประโยชน์ปานกลางคือ ทำให้มีความเสี่ยงในการลงทุนลดลง

สำหรับเกณฑ์การที่ผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เห็นด้วยกับภาพรวมของความเป็นประโยชน์ของข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ในระดับเป็นประโยชน์มาก โดยมีรายละเอียดความคิดเห็นมากในประเด็นต่างๆ ดังนี้ เป็นประโยชน์มากทำให้สามารถได้รับปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพ ทำให้สามารถมีมาตรฐานการดำรงชีวิตดีขึ้น ทำให้สามารถมีการวางแผนการจัดการผลิตอย่างเป็นระบบมากขึ้น ทำให้สามารถอยู่ในระเบียนวินัยมากขึ้น ให้สามารถมีแหล่งรับซื้อผลผลิตที่แน่นอน ทำให้มีหลักประกันอาชีพมีความมั่นคง ทำให้สามารถมีเทคโนโลยีการผลิตเมล็ดพันธุ์เพิ่มขึ้น ทำให้สามารถใช้เงินสดในการลงทุนเพาะปลูกลดลงเนื่องจากบริษัทฯ ให้สินเชื่อบางส่วน และทำให้สามารถมีรายได้เพิ่มขึ้น เป็นประโยชน์ปานกลางคือ ทำให้มีความเสี่ยงในการลงทุนลดลง

1.3.9 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรในการผลิตข้าวโพดลูกผสมและการผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เกษตรกรผลิตข้าวโพดลูกผสมมีปัญหาอุปสรรคหลักๆ ดังนี้ ด้านเงื่อนไข และข้อตกลงในการผลิตและรับซื้อข้าวโพด ความรู้พื้นฐานของเกษตรกรเกี่ยวกับการปลูกข้าวโพด เนื่องจากด้านการลงทุนการผลิต ความเป็นประโยชน์ของข้าวโพดลูกผสมและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ วิธีการส่งเสริมแบบที่มีความเหมาะสมสมกับการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพด รูปแบบการส่งเสริมแบบที่มีความเหมาะสมสมกับการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพด

สำหรับเกษตรกรที่ผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์มีปัญหาอุปสรรคหลักๆ ดังนี้ ด้านเงื่อนไข และข้อตกลงในการผลิตและรับซื้อข้าวโพด ความรู้พื้นฐานของเกษตรกรเกี่ยวกับการปลูกข้าวโพด รูปแบบการส่งเสริมแบบที่มีความเหมาะสมสมกับการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพด ความเป็นประโยชน์ของข้าวโพดลูกผสมและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ วิธีการส่งเสริมแบบที่มีความเหมาะสมสมกับการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพด เนื่องจากด้านการลงทุนการผลิต

ข้อเสนอแนะเกษตรกรเป็นข้อเสนอแนะเพื่อการแก้ปัญหาหลักๆ ได้แก่ ต้นทุนการผลิต ราคาการรับซื้อผลผลิตคืน การจ่ายค่าตอบแทน ถูกต้อง 透明 โดยด้านการผลิตและเก็บเกี่ยว การกำหนดราคารับซื้อ ภาระหนี้สิน ภัยธรรมชาติ รูปแบบการส่งเสริมและวิธีการส่งเสริม และการปรับตัวของเกษตรกร

1.4 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ในภาพรวมของเกษตรกรผลิตข้าวโพดลูกผสมและเกษตรกรผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์มีความคิดเห็นต่อเงื่อนไขด้านข้อตกลง เนื่องจากด้านการลงทุนการผลิตปี 2549/2550 เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2548/2549 วิธีการส่งเสริม รูปแบบการส่งเสริม และ ความเป็นประโยชน์ของข้าวโพดลูกผสมและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาโดยด้าน พนบวฯ เนื่องจากด้านข้อตกลง ได้แก่ ด้านการเก็บเกี่ยว ด้านการรับซื้อคืน และการส่งเสริมโดยใช้สื่อประเภทกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ

ที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านการส่งเสริมโดยใช้สื่อเป็นคำพูด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนประดิษฐ์ด้านอื่นๆ ได้แก่ เสื่อนไกด์ด้านการลงทุนการผลิตปี 2549/2550 เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2548/2549 วิธีการส่งเสริม รูปแบบการส่งเสริม และ ความเป็นประโยชน์ของข้าวโพดลูกผสมและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ ด้านการปลูก ด้านการคุ้นเคยรักษา การส่งเสริมรายบุคคล การส่งเสริมแบบกลุ่ม การส่งเสริมมวลชน การส่งเสริมโดยใช้สื่อ หรือผ่านสื่อเป็นหลัก และรูปแบบการส่งเสริมการเกษตรเป็นหลัก มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน

2. อภิปรายผล

2.1 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร

2.1.1 สภาพทางสังคม พบร่วมกับการผลิตข้าวโพดลูกผสมและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่เป็นเกษตรฯ ในการศึกษาประมาณคึกลญา สถานภาพสมรส อายุเฉลี่ย 45-48 ปี มีสามาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.5 คน ระยะเวลาการเข้าเป็นสามาชิกโครงการเฉลี่ย 4-6 ปี ประสบการณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดเฉลี่ย 7-14 ปี สอดคล้องกับ ผู้รักษากิจกรรมชุมชน (2548:บกคดย่อ) ได้ศึกษาวิเคราะห์การใช้เกณฑ์ที่เหมาะสมสำหรับข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ของเกษตรกรอาเภอศรีรัตน์ จังหวัดศรีสะเกษ พบร่วมกับการผลิตข้าวโพดลูกผสมและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ประมาณคึกลญา อายุเฉลี่ย 47.44 ปี และสอดคล้องกับ นิพัทธ์ รัตนอุบล (2546 : 17) ศึกษาเรื่องการควบคุมคุณภาพการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวชัยนาท 1 ฤดูฝนปี 2546 ของเกษตรกรแปลงขยายพันธุ์ ศูนย์ขยายพันธุ์พืชที่ 22 จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบร่วมกับการมีอายุเฉลี่ย 45.5 ปี และมีระดับการศึกษาชั้นประมาณคึกลญา

2.1.2 ສາພທາງເຄຣມຖືກີບ

1) พนวณเกย์ตระกรที่ผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์มีขนาดพื้นที่ในการผลิตข้าวโพดเฉลี่ย 21.57 ไร่ มีจำนวนแรงงานที่ใช้ในการผลิตข้าวโพดเฉลี่ย 15.60 คน เกย์ตระกรผลิตข้าวโพดลูกผสม มีขนาดพื้นที่ในการผลิตข้าวโพดเฉลี่ย 10.18 ไร่ จำนวนแรงงานที่ใช้ในการผลิตข้าวโพดเฉลี่ย 14.84 คน ไม่สอดคล้องกับผ่องค์ศักดิ์ อินยาพงษ์ (2548:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิเคราะห์การใช้เกย์ตระกรที่เหมาะสมสำหรับข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ของเกย์ตระกรอำเภอครีรัตน์ จังหวัดศรีสะเกษ พนวณเกย์ตระกรนี้พื้นที่ถือครองเฉลี่ย 8.38 ไร่ ใช้แรงงานในการผลิตและจ้างช่างชาว夷ฉลีย 44.97 คน

2) แหล่งเงินทุน พบร่วมกับบุคคลภายนอก ไม่ใช่บุคคลในครอบครัว แต่เป็นบุคคลภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการลงทุน เช่น นักลงทุนรายใหญ่ สถาบันการเงิน หรือกองทุนรวม

และสหกรณ์การเกษตร) ธ.ก.ส. และมีเครื่องจักรเครื่องมือที่ใช้ในการผลิต ประกอบด้วย รถไถ เครื่องปูกล เครื่องใส่ปุ๋ย สอดคล้องกับ ผังค์ศักดิ์ อินധพงษ์ (2548:บพคดย่อ) ได้ศึกษาวิเคราะห์ การใช้เกณฑ์ที่เหมาะสมสำหรับข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ของเกษตรกรอำเภอศรีรัตน์ จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า เกษตรกรใช้เงินทุนเงินกู้ยืมจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

3) เกษตรกรผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ได้ทั้งหมดเฉลี่ย 16,739 กิโลกรัม ราคาเฉลี่ย 6.11 บาท/กิโลกรัม รายได้จากการจำหน่ายเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดเฉลี่ย 103,476 บาท ซึ่งมากกว่าเกษตรกรผลิตข้าวโพดลูกผสมได้ทั้งหมดเฉลี่ย 6,671.56 กิโลกรัม ราคาเฉลี่ย 8.26 บาท/กิโลกรัม รายได้จากการจำหน่ายข้าวโพดเฉลี่ย 52,743.67 บาท สอดคล้องกับ วีรบุรพ วัฒนรักษ์ (2546: บพคดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของเกษตรกรต่อ โครงการผลิตเมล็ดพันธุ์ ข้าวโพดลูกผสมในอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดพบuri พบร่วม ผลตอบแทนนั้นเกษตรกรมีความเห็นว่า ผลผลิตที่ได้จากการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดลูกผสมนั้นน้อยกว่าผลผลิตจากการผลิตข้าวโพดเป็นแต่ รายได้จากการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดลูกผสมนั้นใกล้เคียงกับรายได้จากการผลิตข้าวโพดเป็นแต่ ไม่สอดคล้องกับ ผังค์ศักดิ์ อินധพงษ์ (2548:บพคดย่อ) ได้ศึกษาวิเคราะห์การใช้เกณฑ์ที่ เหมาะสมสำหรับข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ของเกษตรกรอำเภอศรีรัตน์ จังหวัดศรีสะเกษ พบว่ารายได้ จากการผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เฉลี่ย 45,098.65 บาท

2.2 ความรู้พื้นฐานของเกษตรกรเกี่ยวกับการปลูกข้าวโพด จากคำ답ความรู้พื้นฐาน ทั้ง 16 ประเด็น พบร่วมเกษตรกรผลิตข้าวโพดลูกผสมตอบถูกมากที่สุดหรือมีความรู้ในเรื่องนั้นมาก คือ การใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 รองพื้นอัตรา 50 กิโลกรัม/ไร่ หลังปลูก 25-30 วันและการดูดออกคือ การดึงช่องดอกเกสรตัวผู้ของต้นข้าวโพดในแต่ตัวเมียออก(ตอบถูกร้อยละ 90 เท่ากัน) จำนวนตอบถูกน้อยที่สุดคือ ความมีการฉีดพ่นสารเคมีกำจัดแมลงทุก 15 วัน (ตอบถูกร้อยละ 41.5)

สำหรับเกษตรกรที่ผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ พบร่วมเป็นผู้มีความรู้ในเรื่องมาก ได้แก่ การดึงช่องดอกเกสรตัวผู้ของต้นข้าวโพดในแต่ตัวเมียออก(ตอบถูกร้อยละ 90) และจำนวนตอบถูกน้อยที่สุดคือ ความมีการฉีดพ่นสารเคมีกำจัดแมลงทุก 15 วัน (ตอบถูกร้อยละ 41.5)

2.3 ความคิดเห็นของเกษตรกรเกี่ยวกับข้าวโพดลูกผสมและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

2.3.1 เสื่อนไขด้านข้อตกลงในการผลิตและรับซื้อข้าวโพด พบร่วมเกษตรกรที่ผลิต ข้าวโพดลูกผสมและเกษตรกรที่ผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่แล้วเห็นด้วยปานกลางกับเสื่อนไข ด้านข้อตกลงในการผลิตและรับซื้อข้าวโพด สอดคล้องกับ อนงค์ บุญเต็ม (2540: 42-45) ได้ศึกษา การยอมรับของเกษตรกรต่อ โครงการส่งเสริมข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ลูกผสมเดียว ปี 2540 พบร่วม เกษตรกรส่วนใหญ่จำหน่ายให้พ่อค้าคนท้องถิ่นและระบุว่าพ่อค้ามีการวัดความชื้นก่อนกำหนด ราคาร้อยละ 43.08 ผลผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ที่เกษตรกรผลิตได้เฉลี่ย 734 กิโลกรัมต่อไร่ และ

ผลผลิตสูงสุด 1,000 กิโลกรัมต่อไร่ และยังสอดคล้องกับ วีรบุษ พรวัฒนรักษ์ (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของเกษตรกรต่อโครงการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดลูกผสมในอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดพิษณุโลก พบว่า เกษตรกรเห็นด้วยมากต่อข้อตกลงและเงื่อนไขในการเข้าร่วมโครงการ การส่งเสริมการเกษตร

2.3.2 เงื่อนไขด้านการลงทุนการผลิตปี 2549/2550 เปรียบเทียบกับปีการผลิต 2548/2549 พบว่าเกษตรกรที่ผลิตข้าวโพดลูกผสมและเกษตรกรที่ผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่เห็นด้วยมากในเงื่อนไขด้านการลงทุนการผลิตปี 2549/50 หากว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปีการผลิต 2548/49 สอดคล้องกับ รังสรรค์ วรรณวิริยุทธิ์ (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ต้นทุนผลตอบแทนและความเสี่ยงของข้าวโพดหวานภายใต้ระบบสัญญาข้อตกลง : กรณีศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ปีการเพาะปลูก 2544/2545 พบว่า ต้นทุนรวมและผลตอบแทนสูงขึ้นจากการผลิตข้าวโพดหวานของเกษตรกรที่มีสัญญาข้อตกลงสูงกว่าเกษตรกรที่ไม่มีสัญญาข้อตกลง ไม่สอดคล้องกับ ภราดร โภชนา (2545: บทคัดย่อ) ศึกษาเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนของสมาชิกผู้เข้าร่วมโครงการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวสาหร่ายการเกษตรพร้าว จำกัด อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ปีการผลิต 2541 พบว่า ต้นทุนของสมาชิกสาหร่ายการเกษตรพร้าว ที่เข้าร่วมโครงการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวของสาหร่าย และสมาชิกที่ไม่เข้าร่วม โครงการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวของสาหร่าย ไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนผลตอบแทนของสมาชิกทั้งสองกลุ่มนี้ความแตกต่างกัน

2.3.3 วิธีการส่งเสริม พบว่าเกษตรกรผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์และเกษตรกรผลิตข้าวโพดลูกผสมเห็นด้วยในวิธีการส่งเสริมระดับเหมาะสมมาก สอดคล้องกับ บุบพา มงคลศิลป์ (2524: 56) ศึกษาการใช้วิธีการส่งเสริมแบบต่างๆ ของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรระดับอำเภอ คือ เกษตรอำเภอและผู้ช่วยเกษตรอำเภอ ทั้ง 8 จังหวัด ในภาคตะวันออกของประเทศไทย จำนวน 90 คน พบว่า ในการออกแบบไปส่งเสริมให้แก่เกษตรกรนั้น เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรระดับอำเภอส่วนใหญ่จะใช้วิธีการส่งเสริมตั้งแต่ 2 วิธีขึ้นไป ประกอบกันโดยให้เหตุผลว่าจะช่วยกระตุ้นความสนใจของเกษตรกร ได้ดีกว่าการใช้เพียงวิธีเดียว วิธีการส่งเสริมที่เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรระดับอำเภอใช้กันมากที่สุด คือ การบรรยาย ซึ่งใช้ร่วมกับการสาธิต รองลงมา คือ การไปเยี่ยมเยียนเกษตรกรที่บ้านและไวนิจกรรม เนื่องจากวิธีการส่งเสริมที่ใช้ร่วมกันนี้ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ซึ่งมีจำนวนเท่ากับการประชุมใช้ร่วมกับการจัดทำแปลงสาธิต

2.3.4 รูปแบบการส่งเสริม พบว่าเกษตรกรผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เห็นด้วยกับภาพรวมรูปแบบการส่งเสริมในระดับเหมาะสมมาก ส่วนเกษตรกรผลิตข้าวโพดลูกผสมเห็นด้วยในระดับเหมาะสมปานกลาง ใกล้เคียงกับ อัจนา คงปัญญา (2529: 62) ศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรระดับตำบลใน 4 จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีต่อโครงการ

ปรับปรุงระบบส่งเสริมการเกษตรของประเทศไทย พบว่า เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรทั้ง 4 จังหวัด มีความคิดเห็นโดยส่วนรวมต่อโครงการปรับปรุงระบบส่งเสริมการเกษตรในระดับดี และสอดคล้องกับปริชา ดวงศศิธร (2532 : 56) ศึกษาความคิดเห็นของเกษตรตำบลที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของฝ่ายวิชาการของสำนักงานเกษตรจังหวัดในภาคตะวันตกของประเทศไทย พบว่า งานส่งเสริมและบริการวิชาการเกษตร ซึ่งฝ่ายวิชาการได้ปฏิบัติกรรมการถ่ายทอดความรู้ในรูปแบบกลุ่มและแบบรายบุคคลมากกว่าการถ่ายทอดความรู้แบบมวลชน ส่วนงานแผนงานและงานประเมินผลนั้น การฝึกอบรมรายปักษ์และการประชุมรายปักษ์เป็นกิจกรรมที่ฝ่ายวิชาการปฏิบัติมากกว่าการปฏิบัติ

2.3.5 ความเป็นประโยชน์ของข้าวโพดลูกผสมและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ พบว่า เกษตรกรผลิตข้าวโพดลูกผสมและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์หันด้วยกับการรวมของความเป็นประโยชน์ของข้าวโพดลูกผสมและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ในระดับเป็นประโยชน์มาก สอดคล้องกับสมคิดทักษิณไวสุทธิ์(2543: 138) ประโยชน์ของการทำฟาร์มแบบมีสัญญา พบว่า เกษตรกรสามารถลดความเสี่ยงด้านการตลาด จึงสามารถตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรในการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ และได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีในการผลิตซึ่งเทคโนโลยีบางอย่างมีความสัมพันธ์กับกิจกรรมอย่างอื่นในธุรกิจของฟาร์ม

2.4 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรในการผลิตข้าวโพดลูกผสมและการผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ พบว่าเกษตรกรผลิตข้าวโพดลูกผสมหันด้วยกับปัญหามากที่สุด ด้านเงื่อนไขและข้อตกลงในการผลิตและรับซื้อข้าวโพด รองลงมาด้านความรู้พื้นฐานของเกษตรกรเกี่ยวกับการปลูกข้าวโพด ส่วนเกษตรกรผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์หันด้วยกับปัญหามากที่สุด ด้านเงื่อนไขและข้อตกลงในการผลิตและรับซื้อข้าวโพด รองลงมาด้านความรู้พื้นฐานของเกษตรกรเกี่ยวกับการปลูกข้าวโพด

2.5 ข้อเสนอแนะ ผลจากการวิจัยพบว่าเกษตรกรผลิตข้าวโพดลูกผสมและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เสนอข้อเสนอแนะ ในประเด็นหลักๆ ที่อาจเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของเกษตรกรเอง เช่น การลดต้นทุนการผลิต เพิ่มราคารับซื้อผลผลิตคืนที่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน การจ่ายค่าตอบแทนที่รวดเร็วตรงเวลา ลดภาระภาษีที่ต้องจ่าย จัดหาเทคโนโลยีด้านการผลิตและเก็บเกี่ยว การกำหนดราคารับซื้อที่เหมาะสม ภาระหนี้สิน ภัยธรรมชาติ และการลดความเสี่ยงจากรูปแบบการส่งเสริมและวิธีการส่งเสริม สอดคล้องกับวิธีการพัฒนา บรรพพัฒนรักษ์ (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของเกษตรกรต่อโครงการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดลูกผสมในอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดพบuri พบว่า เกษตรกรเสนอแนะให้ปรับทักษะเพื่อส่งเสริมและพัฒนา ลดราคาเมล็ดพันธุ์ที่ใช้ในการผลิตลง และเพิ่มราคารับซื้อสินค้า

2.6 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

เกษตรกรผลิตข้าวโพดลูกผสมและเกษตรกรผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มีความคิดเห็นต่อการผลิตข้าวโพดลูกผสมและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ในด้านต่าง ดังนี้

2.6.1 เงื่อนไขด้านข้อตกลงในการผลิตและรับซื้อข้าวโพด พบว่าเกษตรกรผลิตข้าวโพดลูกผสมกับเกษตรกรผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์มีความคิดเห็นต่อเงื่อนไขด้านข้อตกลงในการผลิตและรับซื้อข้าวโพด ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากเกษตรกรทั้งสองกลุ่มต่างยึดผลประโยชน์ในการผลิตข้าวโพดของตนเองเป็นหลัก สอดคล้องกับ วีรบุษ พรวัฒนรักษ์ (2546) กล่าวว่า เกษตรกรเห็นด้วยมากกับข้อตกลงและเงื่อนไขในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดลูกผสม ที่ให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่ากับการลงทุน เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่าเกษตรกรที่ผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์มีความคิดเห็นในระดับมากกว่าเกษตรกรผลิตข้าวโพดลูกผสม ในด้านการเก็บเกี่ยว และการรับซื้อคืน เนื่องจากเกษตรกรที่ผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์จะมีความเสี่ยงด้านตลาดมากกว่า สอดคล้องกับเกรียงไกร กันธรรม (2546: บทคัดย่อ) การวิเคราะห์ความเคลื่อนไหวของราคาและความเชื่อมโยงของข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ไทย กรณีศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ราคاخ้าวโพดเลี้ยงสัตว์ในตลาดทุกระดับมีลักษณะความเคลื่อนไหวตามฤดูกาล กล่าวคือราคاخ้าวโพดเลี้ยงสัตว์จะสูงขึ้นในช่วงเดือนธันวาคมถึงมิถุนายน และราคาก็จะต่ำลงในช่วงเดือนกรกฎาคมถึงธันวาคม

2.6.2 เงื่อนไขด้านการลงทุนการผลิตปี 2549/2550 เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2548/2549

2548/2549 พบว่าเกษตรกรผลิตข้าวโพดลูกผสมมีความคิดเห็นต่อเงื่อนไขการลงทุนในไม่แตกต่างกัน แต่เกษตรกรผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์มีความคิดเห็นด้านการลงทุนในฤดูกาลผลิต 2549/2550 มากกว่าเดิม เนื่องจากราค้าปัจจัยการผลิตที่สูงขึ้น ไม่สอดคล้องกับ รังสรรค์ วรรณวิริยา (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ต้นทุน ผลตอบแทนและความเสี่ยงของข้าวโพดหวานภายใต้ระบบสัญญาข้อตกลง : กรณีศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ปีการเพาะปลูก 2544/2545 พบว่า ต้นทุนรวมจากการผลิตข้าวโพดหวานของเกษตรกรที่มีสัญญาข้อตกลงสูงกว่าเกษตรกรที่ไม่มีสัญญาข้อตกลง

2.6.3 วิธีการส่งเสริม พบว่าเกษตรกรผลิตข้าวโพดลูกผสมกับเกษตรกรผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์มีความคิดเห็นต่อวิธีการส่งเสริมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากเกษตรกรทั้งสองกลุ่มทราบถึงเป้าหมายของการส่งเสริมเป็นอย่างดี ซึ่งจะนำมาซึ่งระบบการผลิตที่มีคุณภาพและเป็นรูปแบบที่ชัดเจน เน้นให้เกษตรกรมีการปรับเปลี่ยนไปในแนวทางที่นักส่งเสริมกำหนดทบทวนไว้ โดยผ่านการวิจัยที่ถูกต้อง ก่อนลงสู่ไร่นาเกษตรกร วิธีการส่งเสริมที่เกษตรกรผลิตข้าวโพดลูกผสมและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์มีความเห็นในระดับเหมาะสมมาก คือ การบรรยาย และการเยี่ยมเยียนเกษตรกรถึงบ้านหรือไร่นา สอดคล้องกับ บุนนา มงคลศิลป์ (2524: 56) ศึกษาการใช้วิธีการส่งเสริมแบบต่างๆ ของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรระดับอำเภอ พบว่า ในการออกแบบส่งเสริมให้แก่เกษตรกร

นั้น เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรระดับอำเภอส่วนใหญ่จะใช้วิธีการส่งเสริมตั้งแต่ 2 วิธีขึ้นไป ประกอบกัน โดยให้เหตุผลว่าจะช่วยกระตุ้นความสนใจของเกษตรกรได้ดีกว่าการใช้เพียงวิธีเดียว วิธีการส่งเสริมที่เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรระดับอำเภอใช้กันมากที่สุด คือ การบรรยาย ซึ่งใช้ร่วมกับการสาธิต รองลงมา คือ การไปเยี่ยมเยียนเกษตรกรที่บ้านและไร่นา ในขณะเดียวกันก็ใช้วิธีสอนทักษะควบคุมไปด้วย ซึ่งมีจำนวนเท่ากับการประชุมใช้ร่วมกับการจัดทำแปลงสาธิต

2.6.4 รูปแบบการส่งเสริม พบว่าเกษตรกรผลิตข้าวโพดลูกผสมกับเกษตรกรผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการส่งเสริมไม่แตกต่างกันกัน ทั้งนี้เนื่องจากเกษตรกรทั้งสองกลุ่มทราบถึงเป้าหมายของรูปแบบการส่งเสริม โดยจะเป็นในรูปแบบของการนำเสนอเพื่อให้มีความคล้ายตาม ซึ่งเป็นประโยชน์ทั้งรูปแบบการนำเสนอและผลที่ตามมา ซึ่งเกษตรกรได้รับผลประโยชน์โดยตรง โดยเกษตรกรผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์มีความคิดเห็นเหมาะสมในรูปแบบการส่งเสริมมากกว่าเกษตรกรผลิตข้าวโพดลูกผสม การส่งเสริมโดยใช้ถือเป็นคำพูด และการส่งเสริมโดยใช้ถือเปร鬼ากิจกรรม มีความแตกต่างกัน

2.6.5 ความเป็นประโยชน์ของข้าวโพดลูกผสมและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ พบว่า เกษตรกรผลิตข้าวโพดลูกผสมกับเกษตรกรผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ในภาพรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันกัน ทั้งนี้เนื่องจาก เกษตรกรทั้งสองกลุ่มที่เลือกผลิตข้าวโพดแต่ละชนิดนั้น มักจะตระหนักถึงความเหมาะสมของพื้นที่ตนเอง ตลอดจนผลตอบแทนของการผลิต ศักยภาพของการตอบสนองของพันธุ์ข้าวโพด ตลอดจนความสามารถในการจัดการของเกษตรกร และกระแสนิยมในการผลิตในขณะนี้ ตลอดจนราคารับซื้อผลผลิตที่เป็นส่วนสำคัญในการตัดสินใจเลือกผลิต ข้าวโพดลูกผสมหรือข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ของเกษตรกร แต่เมื่อแยกรายด้าน พบว่า โดยเกษตรกรผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์มีความคิดเห็นเป็นประโยชน์มากกว่าเกษตรกรผลิตข้าวโพดลูกผสม เนื่องจากเกษตรกรผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ทำเป็นอาชีพหลัก สองคล้องกับ ภารกิจศักดิ์ อินยาพงษ์ (2548:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิเคราะห์การใช้เกษตรดีที่เหมาะสมสำหรับข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ของเกษตรกรอำเภอครรตัน จังหวัดครรตัน พบว่า เกษตรกรมีอาชีพหลักในการปลูกข้าวโพด มีประสบการณ์ในการผลิตเฉลี่ย 23.38 ปี

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

3.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยไปปรับใช้

3.1.1 ผู้บริหารโครงการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดลูกผสม ควรนำปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะต่างๆ ของเกษตรกรมาพิจารณาปรับใช้ตามประเด็นหลักๆ ดังนี้

- 1) เรื่องราคสินค้าที่บริษัทฯ รับซื้อกันที่เกยตกรเห็นว่าราคาต่ำไป
- 2) เรื่องราคปัจจัยการผลิตที่เกยตกรเห็นว่าราคสูงเกินไป
- 3) กัยธรรมชาติโดยเฉพาะฝนแล้ง พายุ อุทกภัย ทางบริษัทฯ มีศักยภาพที่จะประสานกับหน่วยงานของรัฐบาลและเกยตกรร่วมมือกัน เพื่อจัดทำแหล่งน้ำสำหรับการเพาะปลูกพืช เช่น ป้องค่า , การบุดดอน้ำ, ฝายทดน้ำ เป็นต้น

4) ประเด็นอื่นๆ เช่น พื้นที่ปลูก ชนิดและปริมาณปัจจัยการผลิต วิธีปฏิบัติคุณลักษณะ ขั้นตอนการรับซื้อ การขนส่ง เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร และการรับเงินค่าสินค้า กี สมควรที่จะนำมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขวิธีการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อบรรลุถึงเป้าหมายเดียวกัน ทั้งของเกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการ และบริษัทฯ ผู้จัดทำโครงการฯ

3.1.2 เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ควรนำประเด็นปัญหาของเกษตรมาศึกษา เช่น ราคาการรับซื้อกันผลผลิต ราคากลางจัดการผลิต ประสิทธิภาพของสายพันธุ์และการใช้ผลผลิต การขนส่งผลผลิต การจ่ายผลตอบแทน โดยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อหาคำตอบ และสามารถปรับปรุงระบบการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับนโยบายบริษัทฯ โดยเกษตรกรเข้าใจถึง วัตถุประสงค์ของโครงการ การปรับทัศนคติเพื่อการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง และการแสวงหา ความรู้ใหม่ๆเสมอ

3.1.3 ปัญหางานประเด็น ที่เกยตกรังขัดความเข้าใจหรือไม่แน่ใจ เจ้าหน้าที่ ส่งเสริมฯ ควรต้องพยายามอธิบายด้วยหลักการและเหตุผลให้เกยตกรยอมรับ สำหรับประเด็น ปัญหาต่างๆ ที่พบประกอนด้วย

- 1) ประเด็นที่เกี่ยวกับการวิธีการผลิตข้าวโพด
- 2) ประเด็นที่เกี่ยวกับข้อตกลงและเงื่อนไข
- 3) ประเด็นอื่นๆ เช่น การหักหนี้สินเชื่อวัสดุการเกษตร การรับเงินค่าสินค้า การควบคุมปริมาณเมล็ดพันธุ์ เป็นต้น

3.1.4 เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ควรร่วมมือกับเกษตรกรอย่างใกล้ชิดในการ ประสานกิจกรรมต่างๆ ในลักษณะการมีส่วนร่วมทางความคิด และการปฏิบัติซึ่งจะก่อให้เกิดความ ร่วมมือที่ดีในการทำงาน

3.1.5 การส่งเสริมความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร
ผู้รับผิดชอบในพื้นที่ เพื่อการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงที่เกิดขึ้นกับเกษตรกรในโครงการฯ เช่น การจัดอบรมทางวิชาการในการผลิต ข้าวโพดลูกผสมในทุกขั้นตอนไม่ว่าจะเป็นการปลูก การคุ้มครอง การป้องกันกำจัดวัชพืช โรค

และแมลงศัตรูข้าวโพด รวมไปถึงขั้นตอนการเก็บเกี่ยวและเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว เหล่านี้เป็นต้น

3.1.6 การพัฒนาตนของเกษตรกร

- 1) เกษตรกรควรพัฒนาการรับข่าวสารตลอดเวลาและทุกช่องทาง
- 2) การพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตที่ลอดต้นทุนได้
- 3) การจัดทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย
- 4) การพัฒนาคุณภาพสินค้าให้ได้มาตรฐานตามกำหนด
- 5) วางแผนการขายสินค้าและผลิตสินค้าให้สอดคล้องกัน
- 6) เพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าโดยหาตลาดใหม่เสมอ
- 7) พัฒนาการแปรรูปสินค้าเกษตร
- 8) จัดตั้งกลุ่มเกษตรกร
- 9) ขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า

3.1.7 ยุทธศาสตร์

เกษตรกร องค์กรเอกชนที่แสวงหากำไรและไม่แสวงหารายได้ และภาครัฐบาล ควรร่วมมือกันกำหนดยุทธศาสตร์ทางการเกษตรของประเทศไทยที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพและเกษตรสามารถนำไปใช้ในแต่ละท้องถิ่นได้และเกิดผลชัดเจน ดังนี้

- 1)นโยบายการตลาดนำการผลิต
- 2) กำหนดมาตรฐานเพื่อจูงใจในการทำเกษตรกรรม
- 3) กำหนดกฎหมายเพื่อปกป้องเกษตรกร
- 4) การขึ้นทะเบียนเกษตรกรและมีสวัสดิการ
- 5) กำหนดตลาดการซื้อขายผลผลิตล่วงหน้า
- 6) กำหนดโครงการเกษตรกรรมแบบมีสัญญา Contact farming
- 7) พัฒนาการศึกษาให้กับเกษตรกร
- 8) จัดระบบชลประทานอย่างง่ายและมีประสิทธิภาพ
- 9) การประกันภัยผลผลิตและพัฒนาศักยภาพพื้นที่การเกษตรในพื้นที่เสี่ยง
- 10) จัดขอบเขตพื้นที่ทำการเกษตรที่เหมาะสมกับการเกษตรหรือเลี้ยงสัตว์
- 11) แหล่งเงินทุนที่เข้าถึงได้ง่าย

3.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของเกษตรกรต่อโครงการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดลูกผสม ในเขตส่งเสริมการผลิตเบตอินฯ ของบริษัทฯ เช่น อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก เพื่อศึกษาถึงผลที่ได้รับว่าเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับเขตพื้นที่ที่ได้ทำการศึกษาไปแล้วหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้ไปศึกษาปรับปรุงเพื่อการขยายงานไปยังพื้นที่ใหม่ๆ

3.2.2 การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของเกษตรกรต่อโครงการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดลูกผสมกับเกษตรกรที่ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ในแต่ละเขตที่ บริษัทฯ มีโครงการส่งเสริมการผลิตอยู่

3.2.3 ทำการวิจัยในเรื่องผลกระทบที่มีต่อเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดลูกผสม ในอำเภอพานานิคม จังหวัดพะนัง ทั้งในแง่สังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกรเพื่อให้เกิดความมั่นใจในการดำเนินงาน และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการขยายการขัดตั้ง โครงการใหม่ๆ ในพื้นที่อื่นๆ

3.2.4 ทำการวิจัยในเรื่องการตัดสินใจเลือกผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดลูกผสม เพื่อใช้ เป็นแนวทางในการเปิดพื้นที่ใหม่

3.2.5 ทำการวิจัยในเรื่องอิทธิพลพืชเศรษฐกิจประจำถิ่นที่เกษตรกรเลือกตัดสินใจ ผลิตในพื้นที่นั้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเปิดโครงการใหม่ๆ

3.2.6 ทำการวิจัยในเรื่องความเหมาะสมของการเลือกผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพด ลูกผสม ตามชนิดพันธุ์ที่มีศักยภาพสูงสุดในท้องถิ่นนั้น เพื่อรักษาพื้นที่ในการดำเนินการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดลูกผสม

3.2.7 ทำการวิจัยในเรื่องความล้มเหลวของการส่งเสริมการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดลูกผสมในพื้นที่ที่มีการแบ่งขันและในพื้นที่ที่ไม่มีการแบ่งขัน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการ ดำเนินนโยบาย